

СУБ'ЄКТИ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА НОУ-ХАУ

Молчанов О.О., Аврамова О.Є.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Останніми роками в усьому світі спостерігається зростання обсягів “ноу-хау” в комерційному обігу країн. При цьому, за статистичними даними, патенти та ліцензії становлять 20%, патенти та ліцензії разом з передачею “ноу-хау” – 50%, угоди про передачу “ноу-хау” – 30% від комерційного обігу. Тому дослідження правового статусу суб'єктів права інтелектуальної власності на ноу-хау є актуальною проблематикою. Оскільки за останні десятиліття змінилося законодавство, економічні процеси, що відбилися на правовому статусі суб'єктів інтелектуальної власності.

Ноу-хау – термін, що застосовується у міжнародних відносинах для визначення технічних знань, виражених у формі документації, виробничого досвіду і навичок і т.п. У широкому сенсі загальний комплекс технічних знань і виробничого досвіду, необхідних для виготовлення того чи іншого виробу, відтворення виробничого процесу і т.д. Може здійснюватися за згодою між підприємствами шляхом передачі документації, організації навчання працівників, участі фахівців у промисловому виробництві. Як правило, проводиться разом з передачею патентних прав, продажем виробів. Група об'єктів інтелектуальної власності, права на які можна об'єднати в один правовий інститут охорони маркетингових позначень. У зв'язку з тим, що поняття «ноу-хау» і «комерційна таємниця» тотожні, то суб'єктом ноу-хау є особа, яка забезпечила охорону змісту ноу-хау інститутом комерційної таємниці (частина 1 ст. 505 ЦКУ).

Таким чином, поняття ноу-хау є важливою складовою інтелектуальної власності, наряду з винаходами, корисними моделями та іншими об'єктами. В Україні право на ноу-хау закріплено законодавчо в Цивільному кодексі України та інших нормативних актах.